

Πανελλαδικές εξετάσεις

06/6/2024

Λατινικά

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας από πολύ αριστοκρατική γενιά αλλά με χαρακτήρα πάρα πολύ διεστραμμένο, συνωμότησε εναντίον του κράτους- πολιτείας. Αυτόν ακολούθησαν μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας εκδιώχθηκε από τον Κικέρωνα από τη Ρώμη. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Επειδή ενεργούσαν κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν πως αυτό έγινε με σκληρότητα και τυραννικά. Τώρα όμως καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, δε θα είναι κανείς τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος, που να μην το ομολογήσει.

B1.

- 1.β.
- 2.α.
- 3.β.
- 4.γ.
- 5.γ.

B2.

ρεαλιστής: rem
σοσιαλισμός: socii
στραγγαλίζω: strangulati sunt
φίρμα: confirmaverunt
ρήγας: regie

Γ1.

nobilissimi generis → nobilissima genera
clari → clariores, clarissimi
quidam → cuiusdam
viri → viros
urbe → urbium

carcere → carcer
spem → spe
sententiis → sententiam
multi → multum / multo – plus – plurimum
id → earum
coniurationem → coniuratio

Γ2α.

pervenerit → pervenire
videat → videre
fateatur → fateri

Γ2β.

coniuravit → coniurem
consecuti sunt → consequuntur
expulsus est → expellebas
deprehensi sunt → deprehendendi
aluerunt → aluissems
nascentem → nascituram
dicerent → dic
intellego → intellectu
fore → esse

Δ1α.

ingenii = γενική της ιδιότητας στο vir (δηλώνει μόνιμη ιδιότητα, χαρακτηριστικό γνώρισμα)
ex urbe = εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης από τόπο στο expulsus est
eius = γενική κτητική στο socii (κτήση χωρίς αυτοπάθεια)
non credendo = απρόθετη αφαιρετική γερονδίου του τρόπου στο confirmaverunt
factum esse = αντικείμενο στο dicerent, ειδικό απαρέμφο (ετεροπροσωπία)

Δ1β.

qui non fateatur: αναφορική επιρρηματική συμπερασματική πρόταση που χρησιμεύει ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο intellego. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί στη λατινική το αποτέλεσμα θεωρείται πάντα μια υποκειμενική κατάσταση και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα (fateatur) για το παρόν και μέλλον. Εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου intellego (fore). Παρατηρείται ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, γιατί το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης).

Δ2α.

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum [...] proelio victum, interfecit.

Δ2β.

Marco Tullio Cicerone et Gaio Antonio consulibus

Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη, χρονική μετοχή ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο coniuravit.

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ